

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

۲۹۸۷۱۲۱۲۲

وزارت راه و ترابری

قانون موافقتنامه کشتیرانی تجاری - دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری فیلیپین که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ سیام مهرماه یکهزار و سیصد و هفتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۶/۸/۷ به تایید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۱۵۲۰-ق مورخ ۱۳۷۶/۸/۱۲ واصل گردیده است، به پیوست جهت اجراء ابلاغ می گردد.

۲۲۹۲۴

۱۳۷۶ / ۸ / ۱۷

سید محمد خاتمی

رئیس جمهور

رونوشت بانضمام تصویر قانون به :

- دفتر مقام معظم رهبری - دفتر رئیس جمهور - مجمع تشخیص مصلحت نظام - دفتر ریاست قوه قضائیه - دفتر معاون اول رئیس جمهور - وزارت امور اقتصادی و دارائی - دیوان محاسبات - اداره قوانین مجلس شورای اسلامی - سازمان برنامه و بودجه - دفتر هیات دولت - اداره کل حقوقی - اداره کل قوانین و مقررات کشور - اداره کل امور مجلس - روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران (جهت درج در روزنامه) وزارت امور خارجه - وزارت بازرگانی ابلاغ میشود. ۱۴۷۵۸

۳۳۳۸۱

۷۹
تاریخ
۷۹/۸/۱۴

بسم الله

قانون موافقتنامه کشتیرانی تجاری - دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری فیلیپین

ماده واحده - موافقتنامه کشتیرانی تجاری - دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری فیلیپین، مشتمل بر یک مقدمه و (۱۷) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریائی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری فیلیپین

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری فیلیپین که از این پس با عنوان "طرفهای متعاقد" به آنها اشاره خواهد شد، با علاقه به استحکام روابط دوستانه بین طرفهای متعاقد و توسعه همکاریها بمنظور ارتقاء کارآیی در زمینه کشتیرانی تجاری طبق اصل برابری و منافع مشترک بشرح زیر موافقت نمودند:

ماده ۱ - از نظر موافقتنامه حاضر:

- الف - اصطلاح "کشتی هریک از طرفین متعاقد" به معنای کشتی های تجاری می باشد که در یکی از طرفهای متعاقد به ثبت رسیده و تحت پرچم آن تردد می نماید بجز:
- ۱ - کشتیهای جنگی.
 - ۲ - کشتیهای دیگری که در خدمت نیروهای مسلح هستند.

۳- کشتیهای تحقیقاتی (آب شناسی، اقیانوس شناسی و علمی).

۴- کشتیهائی که کارهائی با ماهیت غیر تجاری انجام می دهند (قایقهای دولتی -

کشتیهای بیمارستانی و غیره).

ب - اصطلاح "عضو خدمه" عبارت است از اشخاصی که بر روی کشتی یکی از طرفهای متعاقد کار می کنند و دارای مدارک شناسایی از انواع قید شده در ماده (۷) این موافقتنامه و صادر شده توسط مرجع ذیصلاح هر یک از طرفهای متعاقد هستند و نامهایشان در فهرست خدمه کشتی مندرج می باشد.

ج - اصطلاح "مسافرین" عبارت است از اشخاصی که با شناور هر یک از طرفهای متعاقد سفر می کنند و در هیچ سمتی در آن شناورها استخدام و یا بکارگمارده نشده اند و اسامی آنها در فهرست مسافرین درج شده است.

د - اصطلاح "کشتیرانی ساحلی" شامل حمل و نقل کالا بین بنادر هر یک از طرفهای متعاقد می باشد.

ه - اصطلاح "مرجع ذیصلاح" عبارت است از:

۱- در جمهوری اسلامی ایران - وزارت راه و ترابری (سازمان بنادر و کشتیرانی).

۲- در جمهوری فیلیپین - وزارت حمل و نقل و ارتباطات (اداره صنعت دریایی).

و - اصطلاح "قلمرو" عبارت است از:

در جمهوری فیلیپین مجمع الجزایر فیلیپین با تمام جزایر و آبهای اطراف آن و قلمروهای دیگر که در آنها کشور فیلیپین حاکمیت یا صلاحیت دارد شامل قلمروهای سرزمینی، رودخانه ای و هوائی از جمله دریای سرزمینی، بستر دریا، زیر خاک، صخره های جزیره ای، و دیگر مناطق زیر دریائی. آبهایی که اطراف و یا میان جزایر بوده و جزایر مجمع الجزایر را به هم متصل می کنند بدون توجه به وسعت و ابعاد آنها بخشی از آبهای داخلی فیلیپین را تشکیل می دهند.

بسم الله

در جمهوری اسلامی ایران همانطوری که در قانون دریایی ایران تعریف شده است و نواحی مجاور که جمهوری اسلامی ایران در آنها حق حاکمیت یا صلاحیت دارد.

ماده ۲ - شناورهای هر یک از طرفهای متعاقد مجاز به تردد میان بنادر خاص طرفهای متعاقد خواهند بود که پذیرای کشورهای خارجی بوده و در زمینه ارائه خدمات حمل بار و مسافر که از این پس بعنوان "خدمات توافق شده" میان دو کشور از آن یاد خواهد شد، فعالیت دارند.

ماده ۳ - هر یک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات جاری خود در مورد خدمات توافق شده میان دو کشور باید از انجام هرگونه اقدام تبعیض آمیز نسبت به شناورهای طرف متعاقد دیگر خودداری کند.

ماده ۴ - هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت کامل قوانین و مقررات جاری هر یک از طرفهای متعاقد رفتار کامله الوداد را در بنادر خود که به روی کشورهای خارجی باز هستند، به شناورهای طرف متعاقد دیگر ارائه خواهد داد.

ماده ۵ - شرایط موافقتنامه حاضر شامل "کشتیرانی ساحلی" نخواهد شد. شناورهای هر یک از طرفهای متعاقد که برای حمل کالا یا مسافر به بنادر کشور ثالث سفر می کنند بعنوان "کشتیرانی ساحلی" تلقی نخواهند شد.

ماده ۶ - طرفهای متعاقد بطور دوجانبه گواهینامه های معتبری که بر طبق کنوانسیونهای بین المللی صادر شده و همچنین دیگر اسناد کشتیها را که بطور مقتضی توسط

بسم الله

مرجع ذیصلاح هر یک از طرفهای متعاقد صادر گردیده است به رسمیت خواهند شناخت.

ماده ۷ - طرفهای متعاقد مدارک شناسایی اعضای خدمه طرف متعاقد دیگر را که توسط مرجع ذیصلاح آن کشور صادر شده و مورد تایید می باشد به رسمیت خواهند شناخت.

مدارک شناسایی یاد شده عبارتند از:

الف - برای دریانوردان ایرانی

شناسنامه دریانوردی (Seaman,s Book)

ب - برای دریانوردان فیلیپینی

دفترچه ثبت هویت دریانوردی (Seaman,s Identification Record Book)

ماده ۸ -

الف - اعضای خدمه کشتی باید در زمان اقامت در بنادر یا آبهای هر یک از طرفهای متعاقد، قوانین و مقررات قابل اجرای آن طرف متعاقد را رعایت نمایند.

ب - اعضای خدمه شناورهای هر یک از طرفهای متعاقد بطور متقابل مجاز به رفتن به خشکی در مدت زمان توقف شناورهای آنها در بنادر طرف متعاقد دیگر، طبق قوانین و مقررات ملی آن طرف هستند.

ج - اعضای خدمه شناورهای هر یک از طرفهای متعاقد که نیازمند به خدمات پزشکی باشند مجاز به توقف در قلمرو طرف متعاقد دیگر برای مدتی که برای ارائه چنین خدماتی لازم است طبق قوانین و مقررات آن طرف متعاقد خواهند بود.

د - به منظور الحاق دریانوردان به کشتیهایشان، بازگشت دریانوردان به وطنشان و یا به هر دلیل دیگری که برای مراجع ذیصلاح مربوط قابل قبول باشد، اعضای خدمه

بنام

شناورهای هر یک از طرفهای متعاهد مجاز به ورود به قلمرو و یا عبور از قلمرو طرف متعاهد دیگر بعد از انجام تشریفات لازم بر طبق قوانین و مقررات طرف متعاهد دیگر خواهند بود.

هـ - هر یک از طرفهای متعاهد طبق قوانین و مقررات خود حق جلوگیری از ورود هر یک از اعضای خدمه را به قلمرو خود خواهند داشت، حتی اگر این اعضای خدمه دارای مدارک شناسایی مندرج در ماده (۷) باشند.

ماده ۹ -

الف - چنانچه شناورهای هر یک از دو طرف متعاهد در آبهای سرزمینی یا بنادر طرف متعاهد دیگر دچار سوانح کشتیرانی شوند، آنطرف متعاهد باید کلیه مساعدتهای ممکن را نسبت به شناورها، اعضای خدمه، کالاهای و مسافران بعمل آورد.

ب - هر طرف متعاهد باید مقامات کنسولی یا در غیبت آنها نمایندگان دیپلماتیک طرف متعاهد دیگر را هنگامی که شناورهای آن دچار اضطرار گردیده سریعاً مطلع نماید و اقدامات انجام شده به منظور نجات و محافظت از اعضای خدمه، مسافران، شناورها، بار و کالاهای مصرفی در کشتی را به اطلاع آنها برساند.

ج - مفاد این ماده مانع حق اقامه دعاوی در رابطه با کمک و مساعدتی که طبق قرارداد یا به کشتی ای ارائه داده شده که خدمه، مسافران، بار و اموال در آن دچار خسارت شده اند نخواهد بود.

ماده ۱۰ - درآمدهای حاصل از خدمات کشتیرانی یا سایر خدمات مربوط که توسط یک طرف متعاهد به طرف متعاهد دیگر ارائه می شود، براساس قوانین و مقررات ملی آن ایجاد می گردد.

ماده ۱۱ - طرفهای متعاقد در محدوده قوانین و مقررات خود، کلیه اقدامات مقتضی را جهت تسهیل و تسریع زمان توقف شناورها بمنظور جلوگیری از تاخیرهای غیر ضروری و تسریع و تسهیل تشریفات گمرکی و سایر تشریفات لازم در بنادر بعمل خواهند آورد.

ماده ۱۲ - مفاد این موافقتنامه حق هیچیک از دو طرف متعاقد را جهت اتخاذ اقداماتی برای حفاظت از امنیت، محیط زیست و بهداشت عمومی خود یا پیشگیری از بیماری و آفت دامی و نباتی محدود نخواهد ساخت.

ماده ۱۳ - بمنظور اجرای این موافقتنامه هر دو طرف متعاقد خطوط کشتیرانی ملی خود را تشویق خواهند نمود در ترتیبات دوجانبه‌ای درخصوص حمل کالاهای دریایی شرکت نمایند.

ماده ۱۴ -

الف - طرفهای متعاقد در جوی از همکاری نزدیک، در فواصل زمانی منظم جهت نیل به اهداف زیر با یکدیگر مشورت خواهند نمود:

۱ - بررسی و بهبود شرایط جهت اجرای این موافقتنامه.

۲ - پیشنهاد دادن و هماهنگ نمودن اصلاحات احتمالی این موافقتنامه.

۳ - تشکیل کمیسیون مشترک بمنظور کنترل موثر این موافقتنامه، توسعه آن و

همکاری متقابل.

کمیسیون بنا به تقاضای هریک از طرفهای متعاقد تشکیل جلسه خواهد داد.

ب - مطابق بند (الف) این ماده طرفهای متعاقد از طریق مجاری دیپلماتیک، پیشنهاد

بسم الله

انجام مشورت میان مقامات دریایی ذیصلاح دو کشور را خواهند داد، که حداکثر شصت (۶۰) روز پس از تاریخ ارائه پیشنهاد مربوط آغاز خواهد گشت.

ماده ۱۵ -

الف - طرفهای متعاهد توسعه رابطه اقتصادی و تجاری بین دولتهای مربوط خود را از طریق همکاری کشتیرانی تجاری بطور فعالانه ارتقاء خواهند بخشید.

ب - طرفهای متعاهد موافقت می نمایند که شرایط مساعدی را برای خطوط کشتیرانی هر یک از دو طرف متعاهد بمنظور تاسیس دفاتر نمایندگی خود در قلمرو طرف متعاهد دیگر فراهم نمایند.

ماده ۱۶ - اختلافات مربوط به تفسیر یا اجرای این موافقتنامه باید بطور مسالمت آمیز از طریق مشورت و مذاکرات دیپلماتیک بین مراجع ذیصلاح طرفین متعاهد حل و فصل گردد.

ماده ۱۷ -

الف - این موافقتنامه از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه از سوی هر یک از دو طرف مبنی بر اینکه مراحل قانونی لازم را به اتمام رسانده است لازم الاجرا خواهد گردید.

ب - این موافقتنامه به مدت پنج سال لازم الاجراء خواهد بود و پس از آن به مدت پنج سال دیگر به قوت خود باقی خواهد ماند و به همین ترتیب اعتبار آن ادامه خواهد داشت، مگر آنکه شش ماه پیش از انقضای این موافقتنامه هر یک از دو طرف متعاهد بصورت کتبی به طرف متعاهد دیگر اطلاع دهد که قصد دارد این موافقتنامه را فسخ یا اصلاح نماید.

ج - این موافقتنامه را می توان در صورت لزوم در هر زمان باتوافق طرفها اصلاح

بیت

نمود.

در تایید مراتب فوق ، امضاء کنندگان زیر که به نحو مقتضی از جانب دولتهای متبوع خود اختیار یافته اند، این موافقتنامه را امضاء نموده اند.
تنظیم یافته در مانیل به تاریخ ۱۶ مهر ۱۳۷۴ هجری شمسی مطابق با ۱۸ اکتبر ۱۹۹۵ میلادی در دو نسخه به زبانهای فارسی و انگلیسی که تمامی متون از اعتبار یکسان برخوردارند. در صورت اختلاف در تفسیر ، متن انگلیسی حاکم خواهد بود

از طرف	از طرف
دولت جمهوری فیلیپین	دولت جمهوری اسلامی ایران

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و هفده ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ سی ام مهر ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۶/۸/۷ به تایید شورای نگهبان رسیده است. /ن

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی